

LATVIJAS REPUBLIKAS EKONOMIKAS MINISTRIJA
PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBAS CENTRS

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 ♦ tālr. (+371) 67388624 ♦ fakss (+371) 67388634 ♦ e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

2012.gada 8.novembrī

Nr. E03-PTU-K157-49

Par administratīvā soda uzlikšanu

Par negodīgas komercprakses īstenošanu, par kuru paredzēts administratīvais sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā

Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktores vietniece Kristīne Riekstiņa, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 271.panta ceturto daļu, nepiedaloties sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Tele2” juridiskā adrese: Mūkusalas iela 41b, Rīga, LV-1004 reģistrācijas numurs: 40003272854

izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un konstatēja:

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), ņemot vērā personas sniegto informāciju un pamatojoties uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmo daļu, ir izvērtējis SIA „Tele2” (turpmāk – Sabiedrība) īstenotās komercprakses, piedāvājot bezmaksas telefonus pirmklasniekiem, atbilstību patērētāju tiesību aizsardzību reglamentējošo, NKAL un citu normatīvo aktu prasībām.

Ņemot vērā PTAC rīcībā esošo informāciju un materiālus, PTAC konstatē, ka Sabiedrības īstenotās komercprakses ietvaros tika:

- 1) sniegta reklāma banera formātā interneta vietnē www.inbox.lv „*KO DĀVINĀT PIRMKLASNIEKAM?, SMARŽAS? Ls 90, AUTO? Ls 25000, ZELTA PILDSPALVU? Ls 198, ZZ TELEFONU PIRMKLASNIEKAM! Ls 0, ATKAL IZDEVĪGĀK!*” (turpmāk – Reklāma1);
- 2) sniegta reklāmas buklets „*BEZMAKSAS TELEFONS PIRMKLASNIEKAM! NOKIA 100, Ls 0, Obligātā kredīta atjaunošana Ls1,75/mēn.(..)*” (turpmāk – Reklāma2);
- 3) sniegta vides reklāma sabiedriskā transporta pieturvietā „*ZZ TELEFONS PIRMKLASNIEKAM, PAR BRĪVU!(..)*” (turpmāk – Reklāma3):

Zeltazivtina

**ZZ TELEFONS
PIRMKLASNIEKAM**

PAR BRĪVU!

TELE2

Telefoni pieejami Tele2 klientu apkalpošanas centros.
Akcija spēkā no 06.08.2012. līdz 16.09.2012. vai kamēr telefoni pieejami.
Saņemot telefonu, jāslēdz līgums uz 12 mēnešiem ar ikmēneša kredīta atjaunošanu Ls 1,75.
Telefoni līguma darbības laikā tiecjami Tele2 tīklā.
Vairāk informācija www.zeltazivtina.lv

- 4) sniegta reklāma „ZZ ATBALSTA PIRMKLASNIEKUS, VISIEM PIRMKLASNIEKIEM TELEFONS PAR BRĪVU, *BEZMAKSAS TELEFONS PIRMKLASNIEKAM! NOKIA 100, Ls 0, Saņemot telefonu Nokia 100, jāslēdz līgums uz 1 gadu ar kredīta atjaunošanu Ls 1,75 mēnesī (..)*” Sabiedrības interneta vietnē www.zeltazivtina.lv (turpmāk – Vietne) un Latvijas televīzijā (turpmāk – Reklāma4);
- 5) Vietnē sniegta informācija, proti, reklamēts akcijas piedāvājums: „*Pirmklasniek, nāc pēc sava bezmaksas telefona!*” (turpmāk – Reklāma5).

[1] Izvērtējot PTAC rīcībā esošos lietas materiālus, PTAC secināja, ka turpmāka Sabiedrības maldinošas jebkuros apstākļos un agresīvas jebkuros apstākļos komercprakses īstenošana nav pieļaujama un, Sabiedrībai īstenojot konkrēto komercpraksi attiecīgās grupas (bērni, bērnu vecāki un citi pieaugušie) patērētāju ekonomiskajām interesēm var

tikt nodarīts tūlītējs un būtisks kaitējums. Līdz ar to PTAC, pamatojoties uz NKAL 17.panta pirmo daļu, 2012.gada 20.augustā pieņēma lēmumu *par pagaidu noregulējumu par negodīgas komercprakses izbeigšanu* kā pagaidu noregulējumu (turpmāk – Pagaidu noregulējums), kuru Sabiedrība 2012.gada 30.augustā pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā (turpmāk – Tiesa), savukārt Tiesa 2012.gada 13.septembrī pieņēma lēmumu lietā Nr. A420519412 (A05194-12/2) (turpmāk – Lēmums), ar kuru Sabiedrības pieteikums par Pagaidu noregulējuma atcelšanu tika noraidīts.

[2] Tā kā PTAC konstatēja, ka Sabiedrība turpina īstenot ar Pagaidu noregulējumu aizliegto negodīgo komercpraksi, piemēram, tika rediģēts Reklāmas5 teksts, nomainot tekstu: „*Pirmklasniek, nāc pēc sava bezmaksas telefona!*” uz „*ZZ dāvina telefonu pirmklasniekam!*”, interneta vietnē www.tele2.lv Sabiedrība sniedza informāciju par akcijas piedāvājumu banera formātā „*Uzdāvinī savam pirmklasniekam telefonu! Nokia 100 par brīvu. Ls 0*” (turpmāk – Reklāma6), kā arī interneta vietnē www.draugiem.lv tika ievietots akcijas piedāvājums „*Pirmklasniek, nāc pēc sava bezmaksas telefona! ZZ TELEFONS PIRMKLASNIEKAM PAR BRĪVU!*” (turpmāk – Reklāma7), PTAC 2012.gada 23.augustā nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-06/5535-K-157 ar brīdinājumu par administratīvā akta piespiedu izpildi, kurā informēja par to, ka piespiedu izpilde var tikt uzsākta ar 2012.gada 7.septembri.

[3] 2012.gada 24.augustā PTAC sastādīja aktu Nr.PTUK-157/3, ar kuru tika konstatēts, ka uz mobilo telefonu 2012.gada 23.augustā plkst. 12.27 patērētājam tika nosūtīta īsziņa ar tekstu: „*Lieliska ziņa! Uzsākot skolas gaitas, ZZ dāvina pirmklasniekam bezmaksas telefonu Nokia 100. Akcija Tele2 tirdzniecības vietās no 6.augusta līdz 16.septembrim. Vairāk info www.zeltazivtina.lv*” (turpmāk – Reklāma8) un ka A/S "Latvijas Neatkarīgā Televīzija" programmā LNT 2012.gada 24.augustā plkst. 14:40 tika demonstrēta Sabiedrības reklāma, kurā norādīta informācija: „*ZZ ATBALSTA PIRMKLASNIEKUS, VISIEM PIRMKLASNIEKIEM TELEFONS PAR BRĪVU, BEZMAKSAS TELEFONS PIRMKLASNIEKAM, TELEFONS PIRMKLASNIEKAM NOKIA 100, Ls 0, Saņemot telefonu Nokia 100, jāslēdz līgums uz 1 gadu ar kredīta atjaunošanu Ls 1,75 mēnesī*”. (Reklāma1, Reklāma2, Reklāma3, Reklāma4, Reklāma5, Reklāma6, Reklāma7 un Reklāma8 kopā turpmāk – Reklāmas).

[4] Vienlaicīgi PTAC Pagaidu noregulējumā, pamatojoties uz NKAL 15.panta otro daļu, pieprasīja Sabiedrībai līdz 2012.gada 31.augustam sniegt pilnīgu un patiesu informāciju par to, kādā laika posmā, kādās vietās un apjomā Reklāma1, Reklāma2, Reklāma3, Reklāma4 un Reklāma5 ir tikušas izplatītas un cik patērētāji līdz šim ir izmantojuši tajās izteikto piedāvājumu.

[5] 2012.gada 3.septembrī PTAC saņēma Sabiedrības 2012.gada 31.augusta vēstuli Nr.1-1/1155 (turpmāk – Vēstule1), kurā Sabiedrība sniedz PTAC pieprasīto informāciju, kā arī norāda, ka Pagaidu noregulējums ir uzskatāms par nepamatotu, neproporcionālu un ir radījis Sabiedrībai zaudējumus, vienlaicīgi lūdzot atcelt Sabiedrībai noteikto aizliegumu sniegt reklāmas, kurās Sabiedrība pakalpojumu raksturo ar vārdiem „bezmaksas”, „par velti”, „bez atlīdzības” vai tamlīdzīgi. Vēstulē1 ir sniegts Sabiedrības skaidrojums, ka konkrētajās reklāmās Sabiedrība ir skaidri un nepārprotami norādījusi, ka akcijas ietvaros patērētājiem tiek reklamēts kombinētais piedāvājums: *prece + pakalpojums*, un tajās ietvertais vārds „bezmaksas”, „par velti”, „bez atlīdzības” lietojums atbilst Direktīvas¹ īstenošanas un piemērošanas vadlīnijās² (turpmāk – Vadlīnijas) noteiktajiem pieļautajiem nosacījumiem attiecībā uz paketes piedāvājumiem. Turklāt identisku reklāmas kampaņu

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.2006/2004p;

² http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/Guidance_UCP_Directive_lv.pdf, 53.lpp.

Sabiedrība realizēja 2011.gada augustā – septembrī, nesaņemot PTAC brīdinājumu vai citu norādījumu par iespējamo reklāmas neatbilstību tiesību normu prasībām, kas, balstoties uz tiesiskās paļāvības principu, ļāva izdarīt pamatotu secinājumu, ka šāda komercprakse arī PTAC ieskatā nepārkāpj likumā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu.

[6] 2012.gada 7.septembrī PTAC nosūtīja SIA „Apgāds Zvaigzne ABC” vēstuli Nr.21-06/5881-K-157, kurā PTAC pieprasīja sniegt pilnīgu un patiesu informāciju par to, kādās vietās, kādā laika posmā un apjomā Reklāma2 ir tikusi izplatīta, kā arī pievienot starp Sabiedrību un SIA „Apgāds Zvaigzne ABC” noslēgtā līguma par Reklāmas2 izplatīšanu kopiju. SIA „Apgāds Zvaigzne ABC” PTAC noteiktajā termiņā sniedza prasīto informāciju, vienlaicīgi paskaidrojot, ka par Reklāmas2 izplatīšanu tika noslēgta mutvārdu vienošanās ar SIA „Inspired Communications”.

[7] 2012.gada 28.septembrī PTAC nosūtīja SIA „Apgāds Zvaigzne ABC” un SIA „Inspired Communications” vēstules, pieprasot administratīvajā lietā nepieciešamo informāciju, kura tika sniegta PTAC noteiktajā termiņā. Papildus PTAC pieprasītajai informācijai SIA „Inspired Communications” sniedza informāciju par Reklāmas2 izplatīšanas apjomu.

[8] PTAC, saņemot visu lietā nepieciešamo informāciju un konstatējot, ka Sabiedrība ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, 2012.gada 11.oktobrī pieņēma lēmumu par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

[9] 2012.gada 24.oktobrī PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-06/7220-K-157 (turpmāk – Vēstule2), kurā Sabiedrība tika informēta par PTAC konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, iespējamo pārkāpumu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiku un vietu. Samērīgas administratīvās atbildības noteikšanai, PTAC lūdza līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai iesniegt bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu par pēdējo (vēlams 6 mēnešu) periodu un citu informāciju, kas raksturo Sabiedrības mantisko stāvokli, ja tāda ir Sabiedrības rīcībā, vienlaicīgi informējot par tās tiesībām saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 62.panta pirmo daļu izteikt viedokli un argumentus administratīvajā lietā.

[10] 2012.gada 7.novembrī PTAC saņēma Sabiedrības 2012.gada 6.novembra vēstuli Nr.1-1/1450 (turpmāk – Vēstule3), kurā norādīts, ka Vēstulē2 PTAC nav informējis Sabiedrību par to, kad ir pieņemts lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, kā arī nav savlaicīgi informējis Sabiedrību par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

Vēstulē3 Sabiedrība paskaidro, ka šobrīd nav pamata turpināt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, jo jau 2012.gada 20.augustā, pieņemot Pagaidu noregulējumu, PTAC rīcībā bija informācija par administratīvo pārkāpumu, līdz ar to lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu PTAC bija jāpieņem Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 238.¹ pantā noteiktajā termiņā, vienlaicīgi ievērojot LAPK 270.panta pirmās daļas prasības, proti, *lietas par administratīvajiem pārkāpumiem izskata 30 dienu laikā pēc tam, kad iestāde, kas kompetenta izskatīt lietu, saņēmusi protokolu par administratīvo pārkāpumu un citus lietas materiālus*. Papildus Vēstulē3 uzsvērts, ka PTAC ir pieļāvis LAPK 260.pantā paredzēto tiesību pārkāpumu, jo nav nodrošinājis iespēju Sabiedrībai iepazīties ar visiem lietas materiāliem, tādējādi radot šķēršļus komersantam efektīvi un savlaicīgi aizstāvēt savas intereses.

[11] 2012.gada 8.novembrī Sabiedrības pārstāvis uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu neieradās.

Izvērtējot lietā esošos materiālus, PTAC secina turpmāk minēto:

[12] Saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punktu *darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam, ir komercprakse*. Savukārt NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka *ražotājs, pakalpojuma sniedzējs vai pārdevējs, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita persona, kas rīkojas ražotāja, pakalpojuma sniedzēja vai pārdevēja vārdā vai uzdevumā ir komercprakses īstenotājs*.

No iepriekš minētajām definīcijām izriet, ka Sabiedrības darbība, sniedzot Reklāmas, ir atzīstama par komercpraksi NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē, jo šāda darbība ir tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu un attiecīgo pakalpojumu sniegšanu patērētājam, savukārt saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punktu Sabiedrība ir atzīstama par komercprakses īstenotāju, kas konkrēto komercpraksi īsteno savas saimnieciskās darbības ietvaros.

NKAL 4.panta pirmā daļa nosaka, ka *negodīga komercprakse ir aizliegta, un saskaņā ar NKAL 4.panta otro daļu komercprakse ir negodīga, ja iestāties vismaz viens no šādiem nosacījumiem:*

1) *tā neatbilst profesionālajai rūpībai un negatīvi ietekmē vai var negatīvi ietekmēt tāda vidusmēra patērētāja vai tādas vidusmēra patērētāju grupas ekonomisko rīcību, kam šī komercprakse adresēta vai ko tā skar;*

2) *tā ir maldinoša;*

3) *tā ir agresīva.*

[13] NKAL 11.panta 20.punkts nosaka, ka *komercprakse jebkuros apstākļos ir maldinoša, ja komercprakses īstenotājs raksturo precī vai pakalpojumu ar vārdiem "bezmaksas", "par velti", "bez atlīdzības" vai tamlīdzīgi, bet patērētājam ir jāmaksā vēl kas vairāk virs tām izmaksām, kuras rodas, atbildot uz piedāvājumu un saņemot piegādāto precī vai pakalpojumu.*

Direktīvas I pielikuma 20.punktā noteikts, ka komercprakse jebkuros apstākļos uzskatāma par negodīgu, ja *uzņēmējs apraksta produktu kā "bezmaksas", "par velti", "bez atlīdzības" vai līdzīgi, ja patērētājam ir jāmaksā vēl kas vairāk par obligātajām izmaksām, kas rodas, reaģējot uz komercpraksi un saņemot produktu vai maksājot par tā piegādi.*

Vienlaikus sakarā ar iepriekš minēto PTAC vērš uzmanību uz Eiropas Komisijas izstrādātām Vadlīnijām, kurās norādīts, ka *Direktīvā aizliegts tirgotājiem aprakstīt produktu vai pakalpojumu kā „bezmaksas”, „par velti”, „bez atlīdzības” vai līdzīgi, ja patērētājam tomēr tiek pieprasīta samaksa. [...] piedāvājumu var uzskatīt par tādu, kas pieejams par velti, tikai tad, ja patērētāji nemaksā vairāk par minimālajām obligātajām izmaksām saistībā ar reaģēšanu uz piedāvājumu (piemēram, piemērojami pasta tarifi, tālruņa zvana izdevumi saskaņā ar valsts tarifu vai minimālie īsziņas sūtīšanas izdevumi).*

PTAC konstatē, ka Reklāmās tiek lietoti apzīmējumi – *bezmaksas, par brīvu* un „Ls 0”, kuri norāda, ka pirmklasnieki var saņemt bezmaksas telefonu, taču, lai to saņemtu, ir jāslēdz līgums uz 12 mēnešiem un ik mēnesi ir jāveic maksājumi Ls 1,75 apmērā. Attiecībā par NKAL 11.panta 20.punktā noteiktām izmaksām, kuras rodas, atbildot uz piedāvājumu un saņemot piegādāto precī vai pakalpojumu, PTAC paskaidro, ka, saskaņā ar NKAL, Direktīvu un Vadlīnijām, ikmēneša maksa par piedāvātā pakalpojuma lietošanu nav uzskatāma par izmaksām, kuras rodas, atbildot uz piedāvājumu un saņemot piegādāto precī vai pakalpojumu, bet gan tās ir izmaksas par pakalpojumu. Tādējādi konkrētā komercprakse atbilst NKAL 11.panta 20.punktā definētajai jebkuros apstākļos maldinošai komercpraksei, jo Sabiedrība raksturo pakalpojumu kā *bezmaksas* u.tml., bet patērētājam ir jāmaksā vēl kas vairāk virs tām izmaksām, kuras rodas, atbildot

uz piedāvājumu un saņemot piegādāto pakalpojumu, t.i. – jāveic ikmēneša maksa par piedāvātā pakalpojuma saņemšanu, proti, ik mēnesi jāatjauno kredīts noteiktas naudas summas apmērā.

PTAC norāda, ka Reklāmā1, Reklāmā6, Reklāmā7 un Reklāmā8 vispār netiek sniegta nekāda informācija par iespējamiem maksājumiem, atsaucoties uz tajā izteikto piedāvājumu, savukārt Reklāmā5 ir norādīta informācija „*ZZ pirmklasnieku telefonus līguma darbības laikā ir iespējams lietot tikai Tele2 tīklā. Līguma termiņš 12 mēneši*”, neminot patērētāja pienākumu veikt konkrētu ikmēneša maksu par piedāvātā pakalpojuma saņemšanu. Tomēr, neskatoties uz to, ka informācija par ikmēneša maksu ir sniegta Reklāmā2, Reklāmā3 un Reklāmā4, šādas informācijas izvietošana nav uzskatāma par atbilstošu, lai konkrētā darbība tiktu atzīta par godīgu, ņemot vērā NKAL 11.panta 20.punktā noteikto regulējumu, jo faktiski konkrētais piedāvājums nav bezmaksas, proti, netiek nodrošināts par velti un patērētājam ir jāveic noteiktie maksājumi, atbildot uz konkrēto piedāvājumu un saņemot pakalpojumu.

PTAC uzsver, ka saskaņā ar Vadlīnijām arī saistīto piedāvājumu gadījumā pamatideja konkrētajam aizliegumam ir tāda, ka patērētāji uzskata, ka apgalvojums „par velti” ir tieši tāds — ar nozīmi, ka viņi saņem kaut ko, nedodot pretī neko — apmaiņā netiek dota nauda vai cita veida atlīdzība (skat. Vadlīniju 53.lpp.). Tomēr, kā minēts iepriekš, konkrētajā gadījumā Sabiedrības reklamētais piedāvājums nav bez maksas, jo patērētājam ir jāveic noteikti maksājumi.

PTAC informē, ka Direktīvas preambulas 17.punkts paredz, ka *vēlams precizēt, kāda komercprakse ir negodīga visos apstākļos, lai nodrošinātu lielāku juridisku noteiktību. Tādēļ I pielikumā ietverts pilns visu šādas prakses paveidu saraksts. Šie ir vienīgie komercprakses piemēri, ko var uzskatīt par negodīgiem, neizvērtējot katra atsevišķa gadījuma atbilstību 5. līdz 9. pantam. Sarakstu var grozīt tikai ar šīs direktīvas pārskatīšanu.* Līdz ar to PTAC paskaidro, ka nacionālajā likumdošanā, konstatējot maldinošu komercpraksi jebkuros apstākļos, PTAC nav atsevišķi jāizvērtē tās atbilstība pārējām NKAL noteiktajām normām par maldinošu komercpraksi, tajā skaitā, attiecībā uz to, vai patērētājs konkrētās komercprakses ietekmē pieņēma vai varēja pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu par konkrētā produkta pirkšanu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis.

Ņemot vērā iepriekš minēto, PTAC secina, ka Sabiedrības īstenotā komercprakse, sniedzot Reklāmas, saskaņā ar NKAL 11.panta 20.punktu ir maldinoša jebkuros apstākļos.

[14] Vienlaicīgi PTAC norāda uz NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punktu, kas nosaka, ka *komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis.* Komercpraksi uzskata par maldinošu, ja tās ietvaros tiek sniegta nepatiesa informācija vai šī informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā, maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju pat tad, ja faktiski ir pareiza.

No minētā izriet, ka komercprakse ir vērtējama kā maldinoša, ja tās ietvaros patērētājam sniegtā informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju un tās ietekmē tiek vai var tikt negatīvi ietekmēta vidusmēra patērētāja lēmuma par līguma slēgšanu pieņemšana, tādējādi ietekmējot patērētāja ekonomisko rīcību.

PTAC paskaidro, ka, izvērtējot Sabiedrības īstenoto komercpraksi, sniedzot Reklāmas, tika/tiek ņemta vērā Reklāmās patērētājiem sniegtā informācija, tās pasniegšanas veids, radītais iespaids, Reklāmu kopējais noformējums, kā arī tajās un konkrētajā reklāmas kampaņā patērētājiem piedāvātais produkts. Līdz ar to PTAC izvērtēšanas rezultātā konstatē, ka Reklāmās patērētājiem ir izteikts piedāvājums,

uzaicinājums saņemt bezmaksas telefonu, nevis noslēgt līgumu par mobilo sakaru pakalpojumu saņemšanu uz 12 mēnešiem.

Nemot vērā iepriekš minēto, PTAC norāda, ka Reklāmas to vispārējās pasniegšanas ziņā ir vērtējamas kā maldinošas, jo patērētājam rada nepatiesu iespaidu par to, ka, izmantojot konkrēto piedāvājumu, proti, patērētājam, saņemot bezmaksas mobilo telefonu, neradīsies papildu izmaksas, t.i., izmaksas par piedāvāto pakalpojumu. Tas, ka Sabiedrība atsevišķās reklāmās sniedz informāciju par to, ka patērētājam ir *jāveic obligāta kredīta atjaunošana Ls1,75/mēnesī* un ka *līgums ir jāslēdz uz 12 mēnešiem*, PTAC ieskatā nenovērš vidusmēra patērētāja uztverē radušos priekšstatu/iespaidu, ka patērētājiem tiek piedāvāts bezmaksas telefons un tādējādi piedāvājums ir izmantojams bez maksas, neveicot papildus maksājumus, lai to izmantotu. Papildus PTAC norāda uz Lēmuma 6.punktā minēto, proti, „*tomēr, tā kā „bez maksas” izslēdz „papildus maksa”, tad tiesa uzskata, ka šāds pretējs informācijas apvienojums ir maldinošs*”. Līdz ar to PTAC secina, ka Sabiedrības īstenotā komercprakse, sniedzot Reklāmas, saskaņā ar NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punktu ir maldinoša.

[15] Saskaņā ar NKAL 13.panta 5.punktu *komercprakse jebkuros apstākļos uzskatāma par agresīvu, ja komercprakses īstenotājs reklāmā iekļauj tiešu bērniem adresētu aicinājumu iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu, vai arī pierunāt vecākus vai citus pieaugušos iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu*.

PTAC ieskatā, Reklāmā5 un Reklāmā7 ietvertais paziņojums „*Pirmklasniek, nāc pēc sava bezmaksas telefona!*” nepārprotami ir atzīstams par tiešu aicinājumu bērniem saņemt mobilo telefonu un izmantot Sabiedrības telekomunikāciju pakalpojumus.

PTAC paskaidro, ka vispiemērotākā auditorija, kam sniegt informāciju par elektronisko sakaru pakalpojumiem, ir bērnu vecāki, taču konkrētajā gadījumā Sabiedrība, sniedzot Reklāmu5 un Reklāmu7, proti, piedāvājot iespēju saņemt bezmaksas mobilo telefonu, konkrēto informāciju nav sniegusi vecākiem, bet gan bērniem, kuri ir viena no sabiedrības neaizsargātākajām daļām, kuri sava vecuma un zināšanu trūkuma dēļ ir viegli iespaidojami un kuri nodod/var nodot tālāk informāciju vecākiem, lūdzot iespēju saņemt mobilo telefonu/pierunājot vecākus vai citus pieaugušos izmantot attiecīgo piedāvājumu.

Saskaņā ar Direktīvas preambulas 17.punktu, PTAC atzīmē, ka nacionālajā likumdošanā, konstatējot agresīvu komercpraksi jebkuros apstākļos, PTAC nav atsevišķi jāizvērtē tās atbilstība pārējām NKAL noteiktajām normām par agresīvu komercpraksi.

Nemot vērā iepriekš minēto un to, ka Sabiedrības īstenotajā komercpraksē ir konstatējams, ka tā Reklāmā5 un Reklāmā7 ir iekļāvusi tiešu bērniem adresētu aicinājumu saņemt pakalpojumu/pierunāt vecākus vai citus pieaugušos saņemt pakalpojumu, PTAC secina, ka Sabiedrības īstenotā komercprakse saskaņā ar NKAL 13.panta 5.punktu ir atzīstama par agresīvu jebkuros apstākļos.

[16] Attiecībā uz Sabiedrības norādi par tiesiskās paļāvības principu PTAC vērš uzmanību uz to, ka saskaņā ar juridiskajā literatūrā pastāvošo viedokli Administratīvā procesa likumā nostiprinātais tiesiskās paļāvības princips nav vērtējams kā absolūts. Senāts ir atzinis, ka, lai noskaidrotu, vai tiesiskā paļāvība ir vai nav jāņem vērā, jāatbild uz trīs jautājumiem: 1) vai bija kaut kas, uz ko varēja paļauties (skaidrs iestādes izteikums); 2) vai attiecīgā persona tiešām uz to paļāvās; 3) vai attiecīgā personas paļāvība ir aizsardzības vērtā (*sk. 2005.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-93 13.punktu, 2007.gada 7.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-238/2007 13.1.punktu*). Konkrētajā gadījumā, neuzsākot administratīvo lietu, neizvērtējot Sabiedrības īstenoto komercpraksi, nesniedzot Sabiedrībai uzziņu vai kādus apsollījumus un neizdodot administratīvo aktu, PTAC kā valsts pārvaldes iestāde un tiesību piemērotājs nav devusi nekādu iestādes izteikumu, uz kuru Sabiedrība nākotnē varētu paļauties. Latvijas tiesu praksē ir secināts, ka tiesiskā paļāvība nav pamatota un aizsargājama, ja tā ir balstīta uz personas apzinātu normatīvo

aktu pārkāpšanu (*Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 8.oktobra spriedums lietā SKA – 400/2007 10.punkts*), kā arī tas, ka persona nedrīkst izvairīties no soda, norādot, ka līdzīgā lietā pārkāpējs nav ticis sodīts (*The administration and you. A handbook. Strasbourg: Council of Europe. Publishing, 1996, p.15*). (*Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 8.oktobra spriedums lietā SKA – 400/2007 10.punkts*). PTAC uzskata, ka no iepriekš minētā izriet tas, ka Sabiedrība nevar atsaukties uz tās tiesībām veikt prettiesisku darbību, proti, īstenot negodīgu komercpraksi, tādēļ, ka līdzīgā lietā tā iepriekš nav sodīta vai tādēļ, ka PTAC saistībā ar šādu Sabiedrības iepriekš veikto rīcību nav veicis nekādas citas darbības. PTAC, kā arī Tiesas ieskatā (Lēmuma 7.punkts), Sabiedrībai tiesiskajās attiecībās un saziņā ar patērētājiem, ir pienākums ievērot profesionālās rūpības prasības un pirms katras konkrētās komercprakses īstenošanas uzsākšanas, izvērtēt tās atbilstību normatīvo aktu prasībām. Konkrētajā gadījumā, ņemot vērā konkrētās komercprakses īstenošanas apstākļus, Sabiedrība, iepazīstoties un izvērtējot NKAL 9.panta pirmajā daļā, NKAL 11.panta 20.punktā un NKAL 13.panta 5.punktā noteikto, varēja konstatēt, ka tās rīcība varētu neatbilst NKAL prasībām. Vienlaicīgi PTAC vērš Sabiedrības uzmanību uz Lēmuma 7.punktā minēto, ka „*persona nedrīkst izvairīties no soda, norādot, ka līdzīgā lietā pārkāpējs nav ticis sodīts*”.

Saistībā ar Sabiedrības sniegto skaidrojumu, ka Vēstulē2 PTAC nav informējis Sabiedrību par to, kad ir pieņemts lēmums par lietvedības uzsākšanu, kā arī nav savlaicīgi informējis Sabiedrību par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, PTAC paskaidro, ka Vēstules2 9.punktā ir sniegta Sabiedrībai informācija, ka 2012.gada 11.oktobrī PTAC pieņēma lēmumu par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, kā arī, Vēstulē2 paziņojot Sabiedrībai par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu un laiku, PTAC ir ievērojis LAPK 268.¹ panta pirmās daļas prasību, proti, *personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, (...) paziņojumu par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu un laiku vai pavēsti ne vēlāk kā 10 dienas pirms lietas izskatīšanas nosūta ierakstītā sūtījumā pa pastu uz attiecīgās personas un cietušā dzīvesvietu vai juridisko adresi*. Tā kā PTAC nosūtīja Sabiedrībai Vēstuli2 ierakstītā pasta sūtījumā 2012.gada 24.oktobrī un lietas izskatīšana tika noteikta 2012.gada 8.novembrī, PTAC nekonstatē minētās LAPK normas pārkāpumu.

Atbildot uz Vēstulē3 minēto, ka šobrīd nav pamata turpināt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, jo jau 2012.gada 20.augustā PTAC rīcībā bija informācija par administratīvo pārkāpumu, līdz ar to lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu bija jāpieņem LAPK 238.¹ pantā noteiktajā termiņā, vienlaicīgi ievērojot LAPK 270.panta pirmās daļas prasības, PTAC vērš Sabiedrības uzmanību uz to, ka saskaņā ar NKAL 15.panta astotajā daļā noteikto, ja uzraudzības iestāde (konkrētajā gadījumā PTAC) atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, tajā skaitā, lēmumu par administratīvā soda piemērošanu attiecīgo normatīvo aktu noteiktajā kārtībā. PTAC paskaidro, ka lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu PTAC pieņēma atbilstoši NKAL un LAPK prasībām, proti, lai konstatētu, vai konkrētajā gadījumā Sabiedrībai ir piemērojams administratīvais sods, PTAC pirms lēmuma par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu pieņemšanas veica darbības, lai pilnīgi un vispusīgi izvērtētu Sabiedrības īstenoto komercpraksi, saņemot visu lietā nepieciešamo informāciju, un pēc minēto darbību veikšanas konstatētu pamatu un lietderības apsvērumus NKAL 15.panta astotajā daļā noteikto lēmumu pieņemšanai. Tā kā visa lietā nepieciešamā informācija tika saņemta 2012.gada 11.oktobrī un PTAC konstatēja pamatu Sabiedrības saukšanai pie administratīvās atbildības, lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā tika pieņemts norādītajā datumā. Savukārt administratīvā pārkāpuma lieta ir izskatīta un lēmums par administratīvā soda uzlikšanu ir pieņemts LAPK 270.panta pirmajā daļā

noteiktajā termiņā. Līdz ar to konkrētajā gadījumā PTAC nav pieļāvis LAPK 270. pantā noteiktā termiņa nokavējumu.

Attiecībā uz Sabiedrības norādi par iespējamu LAPK 238.¹ panta pirmajā daļā noteiktā termiņa neievērošanu PTAC paskaidro, ka minētā tiesību norma, kas ir vērtējama kopsakarā ar LAPK 247.pantu, ir attiecināma uz gadījumu, kad administratīvā pārkāpuma lietā tiek sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Tā kā saskaņā ar LAPK 250.panta trešo daļu protokolu administratīvā pārkāpuma lietā nesastāda par LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, konkrētie LAPK 238.¹ panta noteikumi šajā gadījumā nav piemērojami.

Saistībā ar Sabiedrības norādīto, ka PTAC ir pieļāvis LAPK 260.pantā paredzēto tiesību pārkāpumu, jo nav nodrošinājis iespēju iepazīties ar visiem lietas materiāliem, tādējādi radot šķēršļus komersantam efektīvi un savlaicīgi aizstāvēt savas intereses, PTAC paskaidro, ka Sabiedrība līdz šā lēmuma pieņemšanas dienai nav izteikusi PTAC lūgumu iepazīties ar lietas materiāliem, kā arī Sabiedrības pārstāvis neieradās uz lietas izskatīšanu PTAC 2012.gada 8.novembrī, līdz ar to secināms, ka Sabiedrība nav izmantojusi APL 61.pantā un LAPK 260.panta otrajā daļā tai paredzētās tiesības.

Ņemot vērā minēto, PTAC nekonstatē Sabiedrības norādīto procesuālo tiesību normu pārkāpumus konkrētās administratīvās lietas izskatīšanā.

[17] Ievērojot iepriekš konstatēto, PTAC secina, ka Sabiedrība, īstenojot maldinošu, tostarp jebkuros apstākļos maldinošu, un jebkuros apstākļos agresīvu komercpraksi, ir īstenojusi negodīgu komercpraksi atbilstoši NKAL 4.panta otrās daļas 2. un 3.punktam, pārkāpjot NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, tādējādi izdarot LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā noteikto administratīvo pārkāpumu.

NKAL 15.panta astotajā daļā ir noteikts, ka, *ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem:* 1) *uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām;* 2) *uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi;* 3) *aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama;* 4) *uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu publicēt attiecīgajai komercpraktei atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi;* 5) *piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā.*

Ņemot vērā iepriekš minēto, to, ka Sabiedrība ir īstenojusi negodīgu komercpraksi saskaņā ar NKAL 4.panta otrās daļas 2. un 3.punktu, kā arī PTAC rīcībā pieejamo informāciju, ka konkrētā komercprakse šī lēmuma pieņemšanas dienā vairs netiek īstenota, un, izvērtējot lietderības apsvērumus, proti, to, ar kāda veida lēmumu konkrētajā situācijā tiktu panākta vispārēja augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzība ne tikai šobrīd, bet arī nākotnē, PTAC uzskata, ka nav lietderīgi pieņemt kādu no NKAL 15.panta astotās daļas 1. – 4.punktā paredzētajiem lēmumiem, bet gan, ņemot vērā to, ka īstentās negodīgās komercprakses iespējamā negatīvā ietekme jau ir neatgriezeniski notikusi, proti, patērētāji jau ir saņēmuši normatīviem aktiem neatbilstošu komercpraksi un patērētāju ekonomiskā rīcība ir negatīvi ietekmēta un ievērojot, ka saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu Sabiedrība ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, PTAC uzskata, ka Sabiedrībai, pamatojoties uz NKAL 15.panta astotās daļas 5.punktu, ir piemērojams ietekmēšanas līdzeklis par administratīvo pārkāpumu, nosakot administratīvo sodu, kas paredzēts LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā.

PTAC ieskatā ar administratīvā soda palīdzību Sabiedrība tiks motivēta savā turpmākajā komercdarbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu. Arī

LAPK 1.panta pirmā daļa nosaka, ka *administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā, un juridiskajā literatūrā pausts viedoklis, ka soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai tos neizdarītu citas personas. (Māris Baltais. Iestādes rīcības brīvība un lietderības apsvērumi. Jurista Vārds, Nr.18(373), 17.05.2005.). Vienlaikus PTAC ņem vērā, ka saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvā soda piemērošanas mērķis ir arī audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, lai tā ievērotu likumus.*

Ņemot vērā, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums, lietā nepastāv apstākļi, kas varētu būt par pamatu lietvedības izbeigšanai (LAPK 239.pants), lietā nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, kā arī konstatētais pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu un tādēļ Sabiedrība konkrētajā gadījumā nav atbrīvojama no administratīvās atbildības (LAPK 21.pants), un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus tirgus dalībniekus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtošanās, nepieciešams Sabiedrībai piemērot administratīvo sodu.

Kā jau iepriekš konstatēts, Sabiedrība ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, tādējādi pārkāpjot NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, un līdz ar to Sabiedrība tiek saukta pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, par kuru administratīvais sods ir paredzēts LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā – *par negodīgu komercpraksi.*

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.* Saskaņā ar LAPK 166.¹³ panta trešo daļu *par negodīgu komercpraksi – uzliek naudas sodu juridiskajām personām – no piecdesmit līdz desmitūkstoš latiem.*

Lemjot par naudas soda piemērošanu, PTAC ņem vērā APL noteiktos principus un 66.pantā noteiktos lietderības apsvērumus, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu piemērotību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktā tirgus dalībnieka rīcību un tam uzliekamo ierobežojumu, kā arī patērētāju (visas sabiedrības) tiesiskās intereses, t.sk., tiesības saņemt normatīvajiem aktiem atbilstošu piedāvājumu, un šo interešu aizskārumu, to, ka piemērojamām sankcijām jābūt efektīvām un no pārkāpuma atkārtošanās atturošām.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, PTAC ir konstatējis apstākli, kas saskaņā ar LAPK 34.panta pirmās daļas 1.punktu pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, tas ir, Sabiedrība turpināja prettiesisko rīcību, neraugoties uz PTAC prasību to izbeigt, ko apliecina PTAC pieņemtais Pagaidu neregulējums un 2012.gada 23.augusta vēstulē Nr.21-06/5535-K-157 Sabiedrībai nosūtītais brīdinājums par administratīvā akta piespiedu izpildi, un nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 33.pantu uzskatāmi par atbildību mīkstinošiem apstākļiem.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu, proti, īstenošanas veidu, atbildību pastiprinoša apstākļa esamību un mīkstinošo apstākļu neesamību, kā arī ievērojot vienlīdzības principu, PTAC uzskata, ka par negodīgas komercprakses īstenošanu Sabiedrībai ir uzliekams naudas sods Ls 7000,00 apmērā.

PTAC ieskatā, minētais naudas sods ir uzskatāms par samērīgu naudas sodu, jo īpaši ņemot vērā:

- a) izdarītā pārkāpuma raksturu (maldinoša, tostarp jebkuros apstākļos maldinoša, un jebkuros apstākļos agresīva komercprakse), tā īstenošanas veidu, laiku un apjomu;
- b) iespējamo negatīvo ietekmi uz sabiedrību (patērētājiem), piemēram, negodīgā komercprakse var skart neaizsargātās un viegli ietekmējamās patērētāju grupas, proti, bērnu, tiesiskās intereses, kā arī citas sabiedrības daļas – bērnu vecāku un citu pieaugušo – ekonomiskās intereses;
- c) iespējamo attiecīgās grupas patērētāju ekonomiskajām interesēm radīto kaitējumu (piemēram, Reklāmu ietekmē patērētāji varēja uzņemties saistības 12 mēnešus veikt obligātu kredīta atjaunošanu par kopējo summu vismaz Ls 21 apmērā, kas varēja radīt papildu izdevumus pirmklasnieku ģimeņu budžetam);
- d) nepieciešamību motivēt Sabiedrību turpmāk pārkāpumus nepieļaut.

Izvērtējot lietas materiālus un izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz LAPK 9.panta pirmo daļu, 14.¹ pantu, 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu un 34.panta pirmās daļas 1.punktu, 166.¹³ panta trešo daļu, 215.⁴ pantu, 271.panta ceturto daļu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, APL 5.pantu, 6.pantu, 12.pantu, 13.pantu un 66.panta pirmo daļu, NKAL 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 2.pantu, 4.panta pirmo daļu un 4.panta otrās daļas 2. un 3.punktu, 9.panta pirmās daļas 1.punktu, 11.panta 20.punktu, 13.panta 5.punktu, 14.panta pirmo daļu, 15.panta pirmo daļu un 15.panta astotās daļas 5.punktu,

n o l e m t s:

sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Tele2”

juridiskā adrese: Mūkusalas iela 41b, Rīga, LV-1004

reģistrācijas numurs: 40003272854

uzlikt naudas sodu Ls 7000,00 (septiņi tūkstoši latu) apmērā.

Pieņemto lēmumu SIA „Tele2” ir tiesības pārsūdzēt likumā paredzētajā kārtībā. Saskaņā ar NKAL 16.pantu, LAPK 238.pantu, 288.panta pirmo un otro daļu un 289.panta pirmo daļu, uzraudzības iestādes lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc juridiskās personas juridiskās adreses Latvijā 10 darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesai, Baložu ielā 14, Rīgā adresētu sūdzību PTAC, Krišjāņa Valdemāra ielā 157, Rīgā.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu uzskatāms, ka šis lēmums ir paziņots adresātam septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Naudas sods jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs: Valsts kase Reģistrācijas numurs 90000050138

Saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods TREL LV22

Konts (IBAN) LV12TREL1060121019400

Maksājuma mērķis: Lēmums Nr. E03-PTU-K157-49

Pieņemšanas datums: 2012.gada 8.novembris

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad izsniegts lēmums par naudas soda uzlikšanu.

Direktores vietniece

(personiskais paraksts)

K.Riekstiņa

(zīmogs)

IZRAKSTS PAREIZS